

Datum: 22 februari 2008

Door: Heleen Croonen

Titel: "Artsenveiligheid of patiëntveiligheid"

Bron: Medisch Contact weblog <https://www.blogger.com/comment.g?blogID=1568607434516925272&postID=2329626370063374034&page=1&pli=1>

Soms maak je iets mee als journalist dat je niet kan opschrijven voor Medisch Contact. Misschien kan het wel in dit een blog. Denkt u mee?

Er kon niemand meer bij, in de zaal in het UMC Utrecht op 19 februari. Veel van de artsen, verpleegkundigen en patiënten namen plaats op de kale trappen voor de discussie naar aanleiding van twee artikelen in Medisch Contact nummer 6. [MC 6; 228-3- en 231-32] De rechter oordeelde twee keer dat het ziekenhuis inzage moest geven in intern gemelde incidenten. Drie deskundigen bepleiten in het tweede artikel in Medisch Contact voor wettelijke bescherming van de MIP-melder.

KNMG jurist Johan Legemaate is een van de auteurs en zit in het discussiepanel voorin de zaal. 'Patiënten en familie hebben recht op informatie, dat is een keihard patiëntenrecht. Er zijn dus straks mogelijk twee wetten: de een beschermt de melder en de ander geeft de patiënt recht op informatie', aldus Legemaate. 'Het gaat hier kennelijk om de artsenveiligheid, in plaats van de patiëntenveiligheid', constateert een mevrouw uit de zaal. 'Wij slachtoffers van medische fouten zijn tegen veilig melden.'

Gespreksleider en mede auteur Ian Leistikow reageert: 'De cultuur van veilig melden heeft in het buitenland bewezen meer meldingen van fouten te geven.' Goed voor de patiëntveiligheid dus. De mevrouw wil er echter niets van weten. 'Het niet geven van informatie is onmenselijk. Vooral verpleegkundigen maken zich hieraan schuldig, dat heeft de beroepsgroep zelf toegegeven.' Deze uitspraak wordt een van de verpleegkundigen in de zaal te gortig. 'Mevrouw, ik voel mij persoonlijk door u aangevallen.' Discussieleider Leistikow blust het brandje en leidt de discussie verder in goede banen. De sfeer blijft ongemakkelijk.

De mevrouw schijnt vaker op bijeenkomsten over patiëntveiligheid te komen. Toch blijft haar een ding ontgaan, bleek in een gesprek achteraf met IGZ en Leistikow. Het onderscheid tussen calamiteiten die transparant horen te zijn en MIP-meldingen die niet transparant zijn, maar ook mildere gevolgen hebben en waarvan de analyse goed is voor de kwaliteit van het ziekenhuis. Toch zullen meer mensen het lastig vinden om te begrijpen: er is een fout gemaakt waar jij bij betrokken bent. Maar die informatie mag je niet inzien.

Heleen Croonen

geplaatst door Redactie Medisch Contact op 22-feb-2008 om 9:00

sophie hankes zei...

Veilig, dus anoniem melden door artsen van medische fouten is en blijft onaanvaardbaar voor slachtoffers van medische fouten. Ik was die mevrouw. Helaas heeft de journaliste de stand van zaken rond medische fouten niet begrepen:

1. artsen melden hun medische fouten niet bij de Inspectie Gezondheidszorg, ondanks hun verplichting ogv art 4 Kwaliteitswet
2. artsen informeren hun patienten niet over medische fouten, oratie Legemaate 2006.

3. artsen geven slachtoffers van medische fouten structureel vrijwel geen eerlijke informatie en geen herstelbehandeling, Orde van Medisch Specialisten, Ned. Ver. van Ziekenhuizen en Ver. Verzorgenden en Verpleegkundigen Nederland. bijeenkomst 7 november 2007.

4. Op 14 Januari 2008 is het verzwijgen van medische fouten door artsen bevestigd door Prof. Rene Amalberti: 1-2% meldt

. Ook bevestigde hij dat ca 10% van verpleegkundigen medische fouten meldt.

Voor nadere informatie, mbt voor deze journaliste die helaas niet volledig op de hoogte is:

www.sin-nl.org

ps het is buitengewoon merkwaardig dat haar bijdrage pas een jaar na dato op het internet verschijnt.

11 januari 2009 12:09